

Nr 150.

Av herr **Larsson** i Göteborg m. fl., om tullfrihet för vissa för hatttillverkning avsedda råmaterial och halvfabrikat.

Tidigare utgjorde stråflätan praktiskt taget det enda material som förekom vid tillverkning av sommarhattar inom damhattbranschen. Dessa stråflätor äro tullfria.

När sedermera i utlandet börjades tillverkning av damhattar av annat material än strå, infördes i landet damhattar, vari materialet utgjordes av silke, bomull, fiber, papper, cellulosa m. m., belagda med tullavgift av 50 öre per styck för ogarnerad hatt eller lika med tullen å stråhattar, där råmaterialet är tullfritt.

För råmaterial, flätor, tillverkade av annat material än strå, utgå tullavgifter efter olika tariffer, av vilka den lägsta är 2 kronor och den högsta 30 kronor per kg. Hattar, tillverkade av flätor, för vilka tullavgifter utgå under 30-kronor-tariffen, tullbeläggas i flesta fall med 3 kronor per styck. Det gives dock fall, där flätan belägges med en tullavgift av 30 kronor per kg., under det att den färdiga hatten, tillverkad av samma material, tullbelägges med 50 öre. Då tullen för flätan uppgår till cirka kronor 1:75 per hatt, medan den färdiga hatten endast tullbelägges med 50 öre, är det helt naturligt, att huvudsakligen färdiga hattar och ej råmaterial importeras till förfång för landets egna hatttillverkare.

De hattar, vilka äro tillverkade av det material, för vilka de högsta tullavgifterna utgå, kunna dock ej genom sin relativa dyrhet bliva någon massartikel, varför det spelar en underordnad roll, huruvida de tillverkas här i landet eller om de importeras. Större betydelse i detta avseende ha de hattar, vars flätor komma under tulltarifferna å kronor 2, 2:50 och 3 per kg. Dessa hattar äro de vanligaste damsommarhattarna för de breda lagren av befolkningen. Dessa flätor tillverkas ej inom landet. Då hela behovet härav måste importeras, kan svårigen förstås, varför detta slags råmaterial för hattindustrien skall tullbeläggas med så höga avgifter.

Bruttovikten av flätan i en damsommarhatt utgör cirka 70—75 gram. Tullavgiften för råvaran till en hatt, tillverkad av en fläta tullbelagd med kronor 3 per kg., utgör således 22 å 23 öre, medan den importerade färdiga hatten tull-

beläggas med 50 öre. Skillnaden uppgår alltså till 27—28 öre, vilken måste anses vara otillräcklig för att täcka den risk, importören löper vid import av större partier råmaterial, då ingen garanti finnes för att hattar tillverkade av detta material kunna med fördel försäljas. Importeras däremot färdiga hattar, behöva dessa ej vare sig beställas eller införas innan de äro sålda till detaljisten. Med den lilla tullskillnad, som nu finnes, är det i regeln mera ekonomiskt fördelaktigt att importera färdiga hattar. Att så även göres, framgår av de statistiska uppgifterna.

Beträffande "damhattstump" av strå, papper, fiber eller liknande material så förekommer ej heller någon tillverkning av dylik här i landet. Tullen å dylik stump utgör därför endast en spärrhake å den egna hattindustrin, varför även här starka skäl förefinnas för dess fullständiga borttagande. Då tullavgiften är lika hög för både den oarbetade som för den arbetade varan, är det tydligt att fabrikanten ej i någon större utsträckning importerar "hattstump" utifrån, utan föredrager att importera den arbetade.

Genom denna import av färdiga varor i stället för import av råmaterial eller halvfabrikat minskas givetvis arbetstillfällena för den svenska arbetaren, medförande ökad arbetslöshet.

Det synes därför vara lämpligt att borttaga dessa tullar för hattindustrin, så att densamma ej onödigtvis missgynnas.

Vid tillämpningen av de nedan föreslagna åtgärderna inkommer man på områden, där myndigheterna måste lita på de uppgifter, som lämnas av industriidkarna, deklARATIONER angivande till vad ändamål de importerade varorna skola användas, ävensom intyg från sakkunnigt håll angående när en vara skall betraktas som arbetad eller icke. Att finna en lämplig lösning av detta problem torde ej möta allt för stora svårigheter.

Med stöd av det som ovan anförts hemställes därför, att riksdagen måtte besluta,

att nuvarande tullavgifter å flåtor, snören, band och dylikt borttages, så att införseln bliver fri;

Anm.: Med ovannämnda material för hattindustrin avses alla flåtor, snören, band o. dyl., oavsett varav det tillverkats, och som av hattfabrikanten importeras att sammansys till hattar eller mössor.

att nuvarande tullavgifter å "hattstump" av strå, fiber, papper eller liknande borttages, så att införseln bliver fri;

Anm.: Med "hattstump" av omnämnt slag avses vara, som är vävd, flätad eller på annat sätt tillverkad i ett stycke, dock ej genom sömnad, och varpå ej annat arbete nedlagts.

att å hattar och så kallade capliner, tillverkade av ovannämnda material och ogarnerade, nuvarande tullavgift bibehålles.

Anm.: Med ogarnerade hattar avses sådana, på vilka ej nedlagts

annat arbete än som fordras för att giva hatten dess form eller förse brättet med fäll.

Stockholm den 21 januari 1929.

Curt L. Larsson.

Julius Hedvall.

C. W. O. Höglund.

Olivia Nordgren.

Albin Ström.
